

From: גור סביליה [mailto:segur@walla.com]
Sent: Thursday, November 21, 2013 5:58 AM
To: חמוטל בר-יוסף
Subject: Re: FW:

לפרופ' חמוטל בר יוסף בקר טוב

ברכות בצאת ספר השירים שתרגמת למלכה חפץ-טוזמאן.

מאחלת לך הצלחה רבה.

בצירוף מקרים זה, ששלחת הודעה זו, אני מבקשת לספר לך שהשבוע נזכרתי בך ובספרך "השתוות".

חברתי המשוררת חווה נתן ואני מקיימות בינינו חברותא זוטא וירטואלית, היא חווה בירושלים, אני בתל-אביב. הספר בו אנחנו עוסקות הוא "מדיטציה וקבלה" אותו ערכה חווה. אנחנו נהנות מאד מהקריאה בספר ומהגלויים החדשים בכל פעם מזווייט שונות של הקריאה.

והנה השבוע נתקלתי במושג "השתוות" (בפרק רבי יצחק מעכו ע. 143-147) בדיון שהתפתח בינינו, הסבירה לי חווה בדרכה הטובה והמסורתית, מה זו ההשתוות, אלא שהדברים לא נקלטו בי, אני סברתי שהמילה הרי באה מה"שווה" שויון וכל העניין של השתוות אחרת במובן אחר נראה בעיני מלאכותי.

ואז זכרתי שאת כתבת ספר ובו כנסת שירים הרבה, מתקופות שונות בכתיבתך. הורדתי את הספר מהמדף וספרתי לחווה על החוויה להפגש עם שיריך שוב וכעת להבין את שם הספר, מכיוון שאז כאשר קבלתי אותו, לא הבנתי וכמו במקרים רבים אחרים סתם עברתי הלאה.

הפעם קראתי את הרשימה שבשולי הספר של דן מירון והתחלתי להפנים מכיוון אחר. אני

עדין מנסה לשחות ולצלול ברוח אחרת של קריאה מחודשת זו ותוך כדי, אני מתחילה

להבין את אותם חכמים שניסו בדרכם, להגיע לשלבים גבוהים של תודעה.

מי יודע אולי בסוף עוד אצליח להפליג...

שוב ברכות על הספר החדש, וסליחה על הטרחנות בדברים הארוכים שהבאתי לפניך כאן.

יום טוב

ר. [סיבילה גור] מיפו.